

ARS TRIO

Strana 1 / Side 1

Antonín Dvořák

**TRIO B DUR pro klavír,
housele a violoncello op. 21
TRIO IN B FLAT MAJOR for piano,
violin and cello, Op. 21**

I. Allegro molto 10:18
II. Adagio molto e mesto 9:00
III. Allegretto scherzando 6:56

V dnešní době gramofonových desek, kdy neomylnost požadovaná na virtuóзовi zároveň vyvolává touhu vymanit se z otroctví mechanismu, vrcholí věčný spor o tom, zda je vhodnější „krajní citovost“ či „totální sebeovládání“. Toto hledání syntézy představy a přesnosti je charakteristickým rysem tvůrčí činnosti mladého souboru *Ars trio* již od jeho počátků v roce 1981. Rodinný a pedagogický kontakt s velikými postavami interpretačního světa po roce 1945 Josefem Páleníčkem a Josefem Vlachem napomáhal ujasnit si jeden z klíčových problémů hudebního umění — zakotvení v asociacích národní tradice, české školy a v zaměření na hodnoty našich tvůrců. Všichni tři jdou vždy za poetickou ideou díla, za ideálem nerutinní interpretace, vzdálené praktikám „Schönspielerei“. V tomto složení — Martin Ballý, absolvent pražské konzervatoře u prof. E. Grünfeldové a Akademie múzických umění u prof. J. Páleníčka a doc. M. Langer, Dana Vlachová, absolventka pražské konzervatoře a AMU v Praze u prof. M. Hlouňové, a Jan Páleníček, absolvent pražské konzervatoře u prof. J. Pražáka a AMU v Praze u prof. M. Sádla a prof. S. Večtomova — hraje soubor od roku 1982.

Hráči zatím ještě nejsou na nejvyšších místech hierarchie uměleckých jmen. Čeká je ještě postupné zvládnutí obsahových i technických úskalí. Budou ještě prohlubovat umění nejen hovořit, ale především něco vyjádřit, aby nerozmnožili řady těch, u nichž příliš brzy nastoupilo tvůrčí „decrecendo“, aby se nestali kometou, která postupně vyhasíná. Neboť u výkonných umělců je nejdůležitější stále zdokonalovat fundament profesionalismu, z něhož roste vše — výraz, umělecko-intelektuální přístup, emocionální napětí, slohová vytříbenost, technika. V tomto přání, jehož významným uskutečněním je i naše gramofonová deska, je víra právě v takový směr a hloubku dalšího vývoje *Ars tria*.

In the eternal conflict of opinion on how to categorize musical performers, from — above all — Diderot's "Paradox" on the choice between "extreme emotionality" and "total self-control" to the conflict's climax in the present gramophone era, in which the infallibility demanded from virtuosos, on the one hand, and the need to escape from the servitude to the mechanical means on the other, generate real drama for the musical performer, the *Ars Trio* has been, since its beginnings in 1981, a creative process of seeking a synthesis of imaginativeness with precision. The trio members' family and pedagogical contact with Josef Páleníček and Josef Vlach, two great personalities of the postwar concertworld, has been helping them to clarify one of the key problems of the musical art — the rooting in the associations of the national tradition, the Czech school and the orientation on the values of our creative artists. All three consistently follow the poetical idea of the work, the ideal of non-routine interpretation, far removed from the "Schönspielerei" practices. The trio's present cast dates from 1982.

Strana 2 / Side 2

IV. Finale — Allegro vivace 6:19

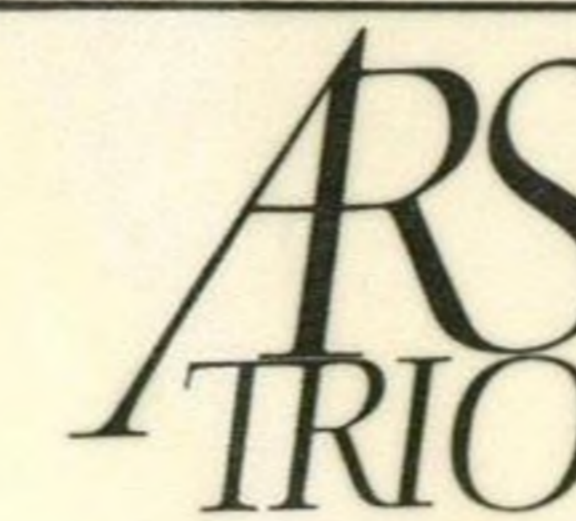
Bohuslav Martinů

**TRIO D MOLL pro klavír,
housele a violoncello
TRIO IN D MINOR for piano,
violin and cello**

I. Allegro moderato 5:03
II. Andante 7:13
III. Allegro 4:42

They do not yet figure on the top rungs of the hierarchy of famous artistic names. They still have to master gradually the pitfalls of content and form. They must yet keep to improve the art to not only present, but above all to express something, lest they help to swell the ranks for those who have experienced an all too early creative "decrecendo", lest they become a gradually extinguishing comet, since, in the case of the performing artists, the most important thing is to constantly improve the base of professionalism, on which everything draws or its growth — the expression, the artistic intellectual approach, the emotional charge, the touch for style, the technique. This effort, an important part of which is this very gramophone record, also involves the faith in precisely that orientation and depth of the *Ars Trio's* future development, which is being shaped by Martin Ballý, graduate of the Prague Conservatory under Prof. E. Grünfeldová and the Academy of Arts under Prof. J. Páleníček and Assistant professor M. Langer, Dana Vlachová, graduate of the Prague Conservatory and the Academy of Arts under Prof. M. Hlouňová, and Jan Páleníček, graduate of the Prague Conservatory under Prof. J. Pražák and the Academy of Arts under Prof. M. Sádlo and Prof. S. Večtomov.

Im ewigen Streit um die Klassifikation der Interpreten, die vor allem von Diderots „Paradox“ herausgehen, ob nämlich ein „äußerstes Gefühlsvermögen“ oder eine „totale Selbstbeherrschung“ geeigneter ist und die heute im Zeitalter der Schallplatten gipfeln, wenn einerseits die von dem Virtuosen verlangte Unfehlbarkeit und andererseits die Notwendigkeit einer Befreiung von der Sklaverei des Mechanismus ein echtes Drama für die Interpretationskünstler darstellen, stellt das Ensemble *Ars Trio* vom Beginn im Jahre 1981 einen schöpferischen Prozeß der Suche nach einer Synthese von Vorstellungskraft und Präzision dar. Der Familien- und pädagogische Kontakt mit großen Persönlichkeiten der Interpretationswelt nach dem Jahr 1945 — Josef Páleníček und Josef Vlach — trug zur Klarstellung eines der Schlüsselprobleme des Musikgeschehens bei — der Verankerung in Assoziationen der nationalen Tradition, der tschechischen Schule und in Ausrichtung auf Werte unserer Schöpfer. Alle drei streben immer nach der poetischen Idee des Werkes, nach dem Ideal einer nicht routinierten der „Schönspielerei“ entfernten Interpretation. In dieser Zusammensetzung wurde das Ensemble im Jahre 1982 gegründet. Vorläufig befinden sie sich noch nicht an den höchsten Stellen der Hierarchie der künstlerischen Namen. Die schrittweise Bewältigung der inhaltlichen und technischen Schwierigkeiten steht ihnen noch vor. Sie werden noch ihre Kunst nicht durch Worte sondern vor allem durch Taten vertiefen müssen, damit sie nicht die Reihen derjenigen vermehren, bei denen allzu bald ein schöpferisches „Dekrescendo“ eintrat, damit sie nicht zu einem Kometen werden, der allmählich erlöscht. Bei den Interpretationskünstlern ist nämlich am wichtigsten, das

Martin Ballý (klavír/piano)
Dana Vlachová-Páleníčková (housele/violin)
Jan Páleníček (violoncello/cello)

Nahráno 9. a 10. června 1985 v Dvořákově síni pražského Domu umělců

Recorded on 9 and 10 June 1985 at the Dvořák Hall of the House of Artists in Prague

Hudební režie/Music Director: Bohumil Čipera
Zvuková režie/Sound Engineer: Tomáš Zikmund

Cover © Zdeněk Hašler, 1986

Photo © Petr Sirotek, 1986

Sleeve-note © Jiří Štílec, 1986

Translations © Jana Kuhnová, Zdeněk Páleníček, 1986

Cover editor: Milan Beran

PANTON, vydavatelství Českého hudebního fondu,

Řiční 12, 118 39 Praha 1

Fundament des Professionalismus ständig zu vervollkommen, aus dem alles hervorgeht — Ausdruck, künstlerisch intellektuelles Herangehen, emotionelle Spannung, Stilleinheit, Technik. Unsere Schallplatte trägt in bedeutendem Masse zur Verwirklichung dieses Wunsches nach einer weiteren und tieferen künstlerischen Entwicklung des Ensembles *Ars Trio* bei, das in der folgenden Zusammensetzung auftritt: Martin Ballý, Absolvent des Prager Konservatoriums bei Prof. E. Grünfeldová und der Akademie der musischen Künste bei Prof. J. Páleníček und Doz. M. Langer, Dana Vlachová, Absolventin des Prager Konservatoriums und der Akademie der musischen Künste in Prag bei Prof. M. Hlouňová und Jan Páleníček, Absolvent des Prager Konservatoriums bei Prof. J. Pražák und der Akademie der musischen Künste in Prag bei Prof. M. Sádlo und Prof. S. Večtomov.

Depuis le «Paradoxe» de Diderot les discours sur la qualité optimale des interprètes, allant d'une émotivité excessive à un total contrôle de soi, ont pris de l'importance. C'est avec les disques d'aujourd'hui que, d'une part, la demande d'une infailibilité virtuose et, d'autre part, le besoin d'échapper à l'esclavage du mécanisme constitue un vrai drame pour les interprètes. Des ses débuts, en 1981, l'*Ars trio* offre une synthèse de l'imagination et de l'exactitude. Le milieu familial et le contact pédagogique avec de grandes personnalités musicales d'après 1945 Josef Páleníček et Josef Vlach les aidèrent à s'enraciner dans la tradition nationale, dans l'école de musique tchèque et à perpétuer leurs valeurs. L'idéal de ces trois artistes est de suivre l'idée poétique de l'œuvre dans une interprétation éloignée de la routine et des pratiques du «Schönspielerei». Les membres actuels représentent l'ensemble depuis l'année 1982. Ces trois musiciens n'atteignent pas encore les sommets du Parnasse musical. Dans l'art de l'expression et les difficultés techniques, des progrès les attendent encore. Sans doute ils approfondiront l'art de non seulement parler mais aussi d'exprimer quelque chose pour ne pas élargir les rangs de ceux qui atteignent trop tôt leur «decrecendo» créateur et s'éteignent comme une comète. Car le plus important chez les interprètes, c'est de perfectionner sans cesse les fondements professionnels d'où croît tout: l'expression, l'abord artistique et intellectuel, le degré émotionnel, le raffinement du style et la technique. L'enregistrement présenté ici est un pas important sur cette voie prise par l'*Ars trio*. Il exprime aussi la foi que nous avons en leur croissance et orientation futures. L'*Ars trio* est formé de Martin Ballý, piano, ancien élève de la classe du professeur E. Grünfeldová au Conservatoire de Prague et des professeurs J. Páleníček et M. Langer à l'Académie de musique de Prague, de Dana Vlachová, violon, ancien élève de la classe de M. Hlouňová au Conservatoire et à l'Académie de musique de Prague, et de Jan Páleníček, violoncelle, ancien élève du professeur M. Sádlo et S. Večtomov à l'Académie de musique de Prague.